A°. 1840. · N°. 87.

DONDERDAG, · 29 OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Ter kennisse van het publiek wordt gebragt, dat Z. M. Brik *MERKUUR*, gekommandeerd door den Kapitein Luit. ter Zee KETJEN, de reis naar *Curaçao* over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, op den 30sten dezer, zal aannemen; zullende de voor die Eilanden bestemde Brieven-paketten dien dag, des middags ten *twaalf* uren, worden gesloten.

Paramaribo, den 21 October 1840.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

ADVERTENTIEN.

PARAMARIBO, den 26 *October* 1840.

Ter weerszijde van 's Lands Waag ligt een Anker zonder stok, elk ter zwaarte van p. m. 1000 á 1200 ℔, zoo mede een ter hoogte van de Houtmarkt, en waarvan de eigenaars niet bekend zijn.

Die Ankers van hunne tegenwoordige ligtplaatsen moetende worden geamoveerd, zoo worden degenen die daarop vermeenen regt te hebben, en na daarvan aan den ondergeteekende te hebben doen blijken, uitgenoodigd die Ankers vóór- of op ultimo dezer maand, van daar te doen weghalen; als zullende na verloop van dien tijd over die ankers, als niet gereclameerd zijnde, door het Gouvernement worden beschikt, ten einde daarmede te handelen als hetzelve vermeenen zal te behooren.

De Havenmeester,
F. C. COBLIJN.

(36209) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat JEAN LOUIS VICTOR KARSSEBOOM, in qualiteit als speciale Gemagtigde van FREDRIK JOHANNES SCHOUTEN, zich bij rekeste aan het Collegie heeft gewend, met verzoek, dat aan hem mag worden af- en overgegeven de *helft* in den Boedel GERRIT CAREL FRANÇOIS SCHOUTEN; zullende wanneer daartegen geene oppositien mogten inkomen, door welgemeld Collegie na verloop van zes weken, opdat verzoek worden gedisponeerd, als hetzelve vermeenen zal te behooren.

Paramaribo, den 28 October 1840.

De Secretaris *ad interim*,
F. C. COBLIJN.

(36210) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat JOSEPH TELLES, in qualiteit als Gemagtigde van JAN GERHARDUS WISSIGKIET en CHRISTIAAN DIRECTIE, zich bij rekeste aan het Collegie heeft gewend, met verzoek, dat aan hem mag worden af- en overgegeven den Boedel ROZETTA van DIRECTIE: zullende wanneer daartegen geene oppositien mogten inkomen, door welgemeld Collegie na verloop van zes weken, daarop worden gedisponeerd, als hetzelve vermeenen zal te behooren.

Paramaribo, den 28 October 1840.

De Secretaris *ad interim*,
F. C. COBLIJN.

heeft de eer zijnen geëerde Vrienden en Begunstigers te berigten, dat hij VERHUIST en thans woonachtig is in het Huis aan den *Waterkant*, tusschen de Heeren MAC DONALD & Co. en GUILMIN, over de *Plattebrug*, alwaar hij te koop aanbiedt:

Opregte LONDON PORTER in oxhoofden en fleschen, Eng. TABLEBEER, CHERRY-BRANDY, fijne WIJNEN, als: St. JULIEN, BROWN MOUTON, LUDON-MEDOC, FOMMIES-AGASSAC, dito LUDON, CHATEAU-MARGAUX, CORNAS, PAUILLAC MARGAUX, ROSE MEDOC, CANTEMERLE, MEDOC- en LIJNCH-PAUILLAC, St. ESTEPHE, GRAVES, SAUTERNE, CLOSROUGAET, BERGERAX, TAVELLE, MALAGA, MUSCAAT, PORT à PORT, MADERA en CHAMPAGNE, COGNAC, RHIJNWIJN, FRAISES, RATAFFIA, ANISETTE in mandjes, ARAC, BAY-RUM, Eng. ZALM, VLEESCH- en SOUP in blik, SARDINES, PETITS POIS, ZUURGOED, MOSTARD, SPLITERWTEN, fijne ZOETE OLIE, VRUCHTEN op BRANDEWIJN, MARSEILLIAANSCHE ZEEP, PATENT OLIE, LAMP-GLAZEN, Eng. SCHOENEN, dito SCHOENSMEER.

Voorts nog tot *verminderde prijs à CONTANT:* een partijtje

ENGELSCHE STEENKOLEN.

(26171)

BRISTOLSCHE SUIKERKALK,

in Potten; — verkrijgbaar bij *DE JONGE & Co.*

(36200)

(34352) De Vendumeester M. A. KEIJSER zal *MORGEN* om 9 uren, verkoopen:

BAKKELJAAUW in vaten en andere PROVISIEN, STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN en een RIJPAARD.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD:

Den 24sten dezer, het Schip Dolphijn, Kapt. B. J. Bakker, lading: 178 vaten Suiker, 3 balen vuile Katoen en 63 vaten Rum.

Den 26sten, het Schip de Goede Vrede, Kapt. C. Zaal, lading: 453 vaten Suiker. — Beiden naar Amsterdam.

Nieuwstijdingen.

Frankrijk.

PARIJS, 19 Augustus.

Een in het *Journal des Debats* voorkomend artikel, welk dagblad tot dus verre eene vredelievende taal heeft gevoerd, doch thans eenen anderen toon begint aan te nemen, heeft alhier veel indruk gemaakt.

Het gezegde dagblad vangt aan met de opmerking, dat het weglaten van den naam van Frankrijk in de aanspraak van de Koningin van Engeland geene rede tot klagt moet opleveren. Kinderachtig zou het zijn, zegt het *Journal*, zich daarover in de weer te stellen; wij weten toch, dat men Frankrijk niet zoo gemakkelijk van de kaart kan wegnemen als uit eene troonrede weglaten. In weerwil van ons zelven bekleeden wij in de wereld eene plaats, en het is onmogelijk het gewigt onzer eigene belangrijkheid te vergeten. Zoo Engeland gelooft, dat het uur geslagen heeft, om zich van de natie te scheiden, met welke het sinds 10 jaren in overeenstemming heeft gehandeld, kunnen wij daarover leedwezen gevoelen, maar het past ons niet hetzelve uit te drukken.

Antwoordende op het Londensche dagblad *the Times*, hetwelk, onder anderen, gezegd had, de betuigingen van lord Palmerston liever van eenen meer doorluchtigen mond te hebben vernomen, verklaart het *Journal des Debats*, dat, al ware dit zoo, er nog altijd een groot verschil tusschen de daden en de woorden van het Engelsch kabinet zoude bestaan, en gaat verder op de volgende wijze voort:

Gij erkent, dat sinds 10 jaren de geheele staatkunde van Rusland slechts strekt tot ontbinding van het verbond, hetwelk deze mogendheid zoowel in Europa als in Turkije schaak zet: en gij betuigt het verlangen te hebben; dat verbond te behouden, op een oogenblik, dat gij, zonder ons, en in weerwil van ons, eene questie wilt oplossen, waaromtrent Frankrijk en Engeland steeds naauw verbonden waren, en tevens het *status quo* verbreken, waarvan Engeland zoowel als Frankrijk de bewerker is, waarvoor beiden verantwoordelijk zijn, en dat wij alleen wenschen te handhaven, als ons gemeenschappelijk werk.

Gij beweert, dat de diepe verdeeldheid van belangen en beginselen, die u van Rusland afscheiden, voor ons een waarborg zijn, dat gij, hoewel eenstemmig met hetzelve, ten aanzien eener bijzondere questie, noodwendig in botsing zult komen

zoodra gij verder gaat. Gij gelooft, naar willekeur de gebeurtenissen te kunnen tegenhouden, en dezelve binnen eenen onoverkomenbaren kring te zullen sluiten; dit is eene dwaling, die voor u noodlottiger dan voor ons kan zijn: er is hier geene bijzondere questie, er bestaat eene questie welke gij noch wij, noch iemand ter wereld zal verhinderen algemeen te worden, en die ons allen zal medeslepen.

De Pacha zal niet zwichten, omdat het onmogelijk is, dat hij zwichte. Hoe? toen het Turksche rijk een' man aan het hoofd had, in de kracht des levens; van eenen onverwinbaren moed, van eenen onwankelbaren wil, een' man dien de Pacha zelf vreesde en ondanks zich zelven eerbiedigde, toen de Sultan Mahmoud nog leefde liet gij aan den Onder-Koning Syrie, hetgeen gij hem thans wilt ontrukken! Maar wat is er dan gebeurd? Heeft Turkije de nederlaag van Homs en Koniah gewroken? Is het Egyptische leger te Nesib verstrooid en verslagen geweest? Is het Egyptische vloot, die in den Bosphorus wordt terug gehouden? Heeft de Porte eindelijk hare provinciën herwonnen, en het regt herkregen aan haren vasal vernederende voorwaarden voor te schrijven? Gij weet wel het tegendeel, en gij wilt, dat de roemrijke grijsaard, die Sultan Mahmoud heeft doen kapituleren, voor dien zieken en zwakken Augustulus terug trede, van wien hij zich eer de voogd dan de vasal gevoelt, en die slechts bestaat door hem, en, om zoo te zeggen, onder zijne schaduw! Gij wilt hem doen verstaan, dat, hoe sterker hij is, hij des te meer moet afstaan; hoe meer hij gewonnen heeft, hij des te meer moet verliezen: hoe meer hij vooruitgegaan is, hij des te meer moet terug treden. Gij verlangt, dat hij, de man van het Oosten en der fatalistische denkbeelden, aan het noodlot verwijte, hem te hebben gelukkig gemaakt, en zich late straffen voor zijne eigen voordeelen. En gij wilt, dat hij iets begrijpe aan die vreemde paradoxen, welke men hem van het andere einde van Europa zendt! Dit is u geen ernst, of gij moest blind zijn. Hij zal niet zwichten. Hij heeft in zijn voordeel zijn' hoogen ouderdom, die hem zonder leedwezen en zonder aarzeling de laatste daad van zijn avontuurlijk leven zal doen ten einde spelen. Zijn Rijk behoort slechts aan hem; hij heeft het daargesteld en gehandhaafd; hij zal het, zoo noodig, in zijnen val medeslepen. Hij heeft niets van zijne voorouders ontvangen, en is niets aan zijne afstammelingen verschuldigd, hij zal liever vallen dan zich te vernederen, en liever arm sterven, zoo als hij geboren werd, dan den prijs van 60 jaren worstelens op te geven.

Wat hiervan zij, op dit uur houden de redeneeringen op, en de overtuigingen moeten gevestigd zijn. De troonrede der Koningin van Engeland verandert niets in den toestand. Verbindtenissen zijn gesloten, en moeten zij in daden overgaan, dan zal de verantwoordelijkheid der onmiddelijke of latere gevolgen niet op ons drukken.

— De *Constitutionnel* geeft de navolgende ophelderingen betrekkelijk de maatregelen, welke het gouvernement voornemens is in de tegenwoordige omstandigheden bij de hand te nemen. Wat de ligting van krijgsvolk betreft zal het al de soldaten onder de wapenen roepen, die door de wet tot deszelfs beschikking worden gelaten. Met de manschappen is het niet even als met de gelden. Het gouvernement is gemagtigd om bij koninklijke ordonnantien buitengewone credieten te openen ter voorziening in de buitengewone uitgaven, welke door het belang des lands worden geboden, maar het heeft niet het regt om bij ordonnantien zich soldaten te verschaffen, en het kan onder de vanen slechts diegenen roepen, welke door de wet aan hetzelve zijn toegekend. Dien ten gevolge zal de regering oproepen het overschot der ligting van 1836 en 1837, benevens de geheele ligting van 1839, hetgeen eene aanzienlijke magt zal opleveren; het juiste cijfer is niet wel te noemen. Indien de omstandigheden kwamen te vorderen, hetgeen de regering voor het oogenblik niet voorziet, dat de toerusting ten oorloge volledig wierd, alsdan zouden de kamers worden bijeengeroepen en zoude men hun de vereischten van Frankrijk voorleggen. Hetgeen de aandacht der regering op dit oogenblik het meeste bezig houdt, is niet, dat zij een grooter getal manschappen onder de wapenen noodig heeft, dan waarover zij nu reeds kan beschikken, want in Frankrijk worden soldaten in korten tijd verkregen, maar men moet voornamelijk zorgen voor het materieel, kavallerie en artilleriepaarden; voor deze gewigtige maatregelen zijn dan ook de noodige bevelen uitgevaardigd. De vloot zal vermeerderd en het bevel over dezelve aan den admiraal Duperré opgedragen worden, welke vlootvoogd de schouten bij nacht Lalande, Hugon en la Susse onder zijn komando zal hebben. Het gouvernement heeft alle schikkingen getroffen, om den bouw der stoombooten met spoed te doen voortzetten. Onze fabrijken zullen geheel nieuwe inrigtingen bekomen, om machines van het grootste kaliber te kunnen leveren. In geval van nood zoude men zich tot de Belgische fabrijken wenden. Onze fabrijken zullen dus volop werk hebben. Hoe het zij, de toebereidselen zijn zoodanig, dat, ingeval zulks noodig wierd, Frankrijk in zeer weinig tijds op den meest volslagen voet van oorlog zoude kunnen zijn geplaatst.

Engeland.

LONDEN, 18 Augustus.

De *Times* geeft eene tabel, volgens welke de ministeriele meerderheid sints 1833 schrikbarend is afgenomen; in dat jaar beliep zij 300; in 1834 reeds de helft minder: in 1835 en 1836 50; in 1837 en 1838 30, in 1839 10; en in de afgeloopen zitting is zij vaak tot *nul* gebragt.

Genoemd blad betoogt dan ook, dat het bewind zich kwalijk staande zal kunnen houden, en vindt dat hetzelve zeker te zwak is om eene botsing met Frankrijk te wagen, die zoo ligt in eenen algemeenen krijg kan ontaarden.

De *Times* meent dat het staats-evenwigt in deze zee geheel verbroken is, als de Noordelijke kuststreek van Afrika geheel onder Frankrijks invloed komt, en als Rusland magtiglijk op het Zuiden wil werken; doch hij meent tevens dat oorlog het slechtste middel is om dat staats-evenwigt te herstellen.

» Wat ook de verdere inzigten van Rusland of Frankrijk zijn," vervolgt het blad » (want die van Engeland bepalen zich tot de niet zelfzuchtige bedoelingen, om den overheerschenden invloed van elk dier Mogendheden in Turkye of in Egypte te voorkomen), wordt het meer en meer duidelijk, dat het Fransche bewind die houding aanneemt, welke wij voor eenige dagen omschreven: die van, binnen zekere grenzen, die het niet zal laten overschrijden, gewapende toeschouwer te blijven van de poging tot uitvoering van het vierzijds traktaat; maar, mogt die poging opentlijke en besliste vijandelijkheden ten gevolge hebben, alsdan zullen Frankrijks bewegingen, dit staat te vreezen, van meer stelligen aard worden."

Hierna volgen de gewone klagten in dit blad over de betrekkelijke zwakheid onzer vloot, in werkelijke dienst; » oorlog of geen oorlog roept het uit, de mannen die de Britsche vloot verzwakten, verzwakten Brittanjes invloed in Europa."

Het blad beschouwt het voordeel voor Frankrijk in het bezit van Algiers, bij een oorlog in de Middellandsche zee, aan welke bezitting — die tot dus verre slechts bloed en schatten gekost heeft — de Barbarijsche mogendheden zich, op aandrang van Mehemed, zouden kunnen aansluiten. Ja daartoe zouden door den admiraal Rosamel reeds pogingen gedaan zijn. De bedoelde mogendheden zouden den beschermer van het Islamismus, den bewaarder van Mahomeds graf, niet zonder bijstand laten.

— De *Morning Post* spreekt genoegzaam geheel in Frankrijks geest, en acht het onverantwoordelijk, dat Lord Palmerston de rust der wereld aan eene staatkundige luim, zoo niet erger, ten offer brengt.

Duitschland.

BERLIJN, 14 Augustus.

Uit eene goede bron meenen wij de geruststellende verzekering te kunnen geven, dat onze niet slechts onvermoeid werkzame maar ook schrandere en scherpziende Koning zoo verre is van, aan het Londensche traktaat betreffende de Oostersche aangelegenheden zijne ratificatie te geven en daardoor zich en zijn land in onafzienbare en in gevolgenrijke botsingen met Frankrijk te brengen, zonder van zijne zijde eenig voordeel hoegenaamd voor zich daarbij te kunnen bedingen.

— Uit Constantinopel wordt dd. 22 Julij het volgende geschreven:

Sedert acht dagen bevinden zich de Grieksche Raja's in eenen verschrikkelijken toestand, en in de grootste verslagenheid, waarvan de oorzaak is toe te schrijven aan het ontvoeren van een achtjarig meisje van eene Griekin, hetgeen men wil wijten aan de intrigues van den grootvizier Rauff Pacha, die zich, zoo wel ten opzigte der moeder, als van den priester en een aantal Grieken, zeer wreed moeten hebben gedragen. Intusschen is dien ten gevolge, namens de Regering, het bevel uitgevaardigd, dat alle winkels der Grieken, onderdanen van Koning Otto, zullen gesloten worden, en het hun wordt toegelaten, of naar Griekenland terug te keeren, of binnen acht dagen Raja's te worden. Alles is in oproer; de policie heeft alle winkels en werkplaatsen verzegeld. Men weet niet, aan welke reden dit besluit is toe te schrijven, of omdat Koning Otto het handeltractaat, met de Porte gesloten, niet heeft geratificeerd, of omdat de Grieksche bevolking zich gunstig voor den ontzetten grootvizier Chosrew Pacha en Rusland verklaard.

Gedrukt bij de Erven J. BRIL